

Warszawa, dnia 06.04.2012 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

J. D. Ulyzka

DP. 1079/11132/11/14

Według rozdzielnika

Szanarni Państwo!

Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 Nr 79, poz. 854, z późn. zm.) oraz art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235, z późn. zm.), przesyłam w załączeniu *projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw* wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji oraz zwracam się z prośbą o zgłoszenie ewentualnych uwag do przedmiotowego projektu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Ewentualne uwagi proszę przekazywać również drogą elektroniczną na adres: anna.kozinska@mos.gov.pl oraz michal.jablonski@mos.gov.pl.

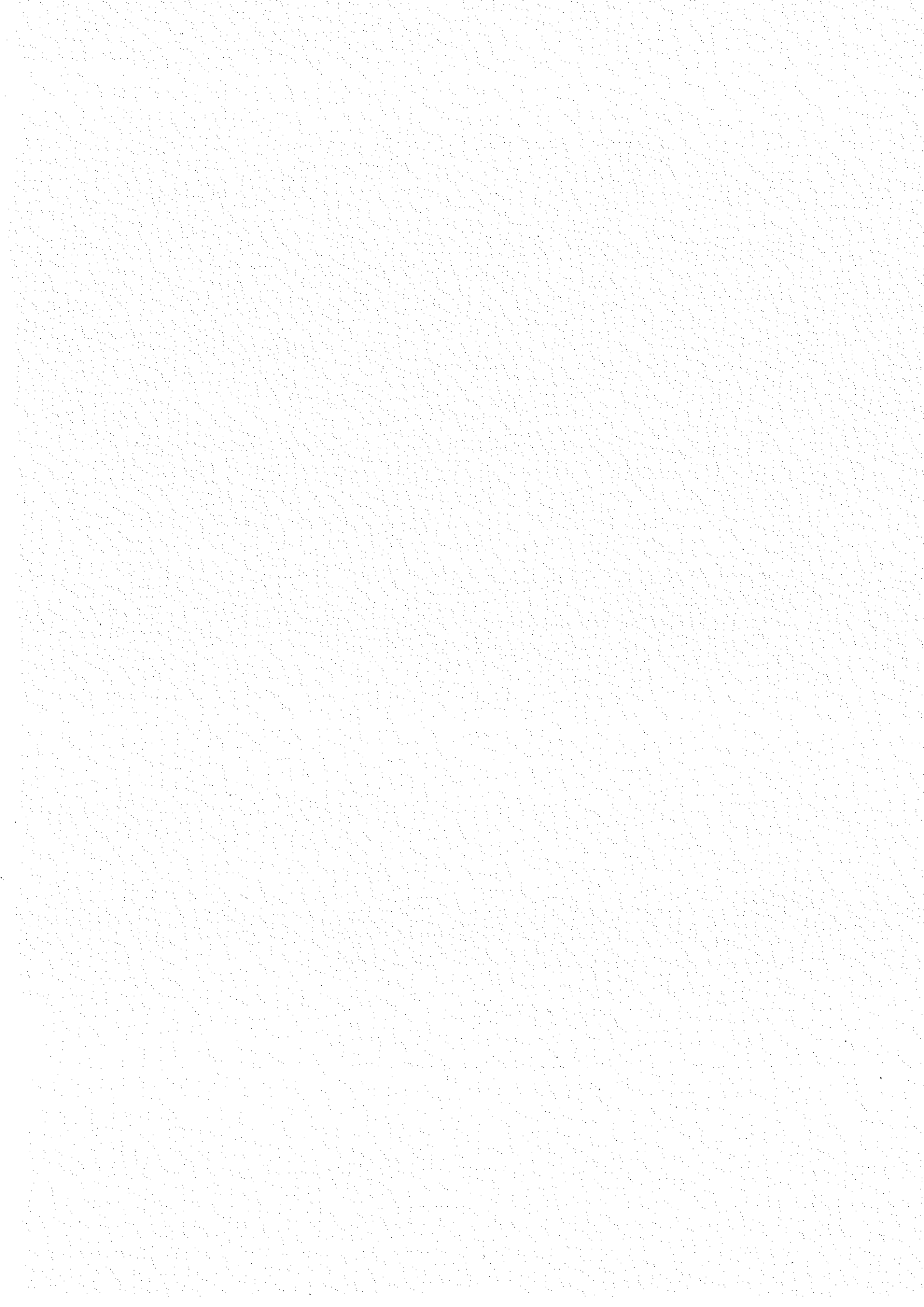
Z pozdrowieniami

Załącznik j.w.

Anna Kozinska
Minister Środowiska

Otrzymują:

- 1) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 3) Forum Związków Zawodowych,
- 4) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 6) Business Centre Club — Związek Pracodawców,
- 7) Związek Rzemiosła Polskiego,

Ustawa

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dokumenty referencyjne BAT – rozumie się przez to dokumenty będące wynikiem wymiany informacji zorganizowanej zgodnie z art. 13 Dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. UE L 334 z 17.12.2010, str.17), sporządzone dla określonych rodzajów działalności i opisujące zwłaszcza stosowane techniki, aktualne wielkości emisji i zużycia, techniki uwzględniane przy okazji ustalania najlepszych dostępnych technik, a także konkluzje BAT oraz wszelkie nowe techniki;”

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) graniczne wielkości emisyjne – rozumie się przez to najwyższe z określonych w konkluzjach BAT wielkości emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami jako uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem najlepszej dostępnej techniki lub kombinacji najlepszych dostępnych technik;”

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) historycznym zanieczyszczeniu powierzchni ziemi – rozumie się przez to zanieczyszczenie powierzchni ziemi, które zaistniało przed dniem 30 kwietnia 2007 r. lub wynika z działalności, która została zakończona przed dniem 30 kwietnia 2007 r., rozumie się przez to także szkodę w środowisku w powierzchni ziemi, która została spowodowana przez zdarzenie, od którego upłynęło więcej niż 30 lat oraz do której nie

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2010/75/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. UE L 334 z 17.12.2010, str.17).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897 i Nr 178, poz. 1060.

mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. Nr 75, poz. 493 z późn. zm.⁴⁾);”;

d) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) konkluzje BAT – rozumie się przez to dokumenty zawierające elementy dokumentu referencyjnego BAT i formułujące wnioski dotyczące najlepszych dostępnych technik, ich opisu, informacji służącej ocenie ich przydatności, wielkości emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, powiązanego monitoringu, powiązanych poziomów zużycia oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednich środków remediacji terenu, przyjmowane przez Komisję Europejską w drodze decyzji zgodnie z art. 13 ust. 5 Dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. UE L 334 z 17.12.2010, str.17) i publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;”;

e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) najlepszych dostępnych technikach - rozumie się przez to najbardziej efektywny i zaawansowany poziom rozwoju i metod prowadzenia danej działalności, który wskazuje możliwe wykorzystanie poszczególnych technik jako podstawy przy ustalaniu dopuszczalnych wielkości emisji i innych warunków pozwolenia mających na celu zapobieganie powstawaniu, a jeżeli nie jest to możliwe, ograniczenie emisji i oddziaływania na środowisko jako całość, z tym że pojęcie:

a) "technika" oznacza zarówno stosowaną technologię, jak i sposób, w jaki dana instalacja jest projektowana, wykonywana, eksploatowana oraz likwidowana,

b) "dostępne techniki" oznacza techniki o takim stopniu rozwoju, który umożliwia ich praktyczne zastosowanie w danej dziedzinie przemysłu, z uwzględnieniem warunków ekonomicznych i technicznych oraz rachunku kosztów inwestycyjnych i korzyści dla środowiska, a które to techniki prowadzący daną działalność może uzyskać,

c) "najlepsza technika" oznacza najbardziej efektywną technikę w osiągnięciu wysokiego ogólnego poziomu ochrony środowiska jako całości;”;

f) w pkt 20 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 oraz przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.⁵⁾), a także osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego;”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227, z 2011 r. Nr 63, poz. 322.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 171, poz. 1016 i Nr 199, poz. 1175.

g) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) powierzchni ziemi - rozumie się przez to naturalne ukształtowanie terenu, głębę oraz ziemię, z tym że:

a) „gleba” oznacza górną warstwę litosfery, złożoną z części mineralnych, materii organicznej, wody, powietrza i organizmów, obejmującą wierzchnią warstwę gleby i podglebie,

b) „ziemia” oznacza górną warstwę litosfery, znajdującą się pod glebą, do głębokości oddziaływania człowieka,

– z wyłączeniem wód podziemnych;”;

h) po pkt 31 dodaje się punkt 31a w brzmieniu:

„31a) remediacji – rozumie się przez to poddanie powierzchni ziemi działaniom mającym na celu usunięcie lub zmniejszenie ilości, kontrolowanie oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się substancji powodujących ryzyko, tak, aby teren zanieczyszczony przestał stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, z uwzględnieniem obecnego i planowanego w przyszłości sposobu użytkowania terenu; w uzasadnionych przypadkach remediacja może polegać na naturalnej regeneracji, jeżeli przynosi ona największe korzyści dla środowiska;”;

i) po pkt 37 dodaje się punkt 37a w brzmieniu:

„37a) substancji powodującej ryzyko – rozumie się przez to substancję stwarzającą zagrożenie i mieszaninę stwarzającą zagrożenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz.U. Nr 63, poz. 322), w szczególności substancje wymienione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 101a ust. 4;”;

2) art. 15 ust 1. otrzymuje brzmienie:

„1. Politykę ekologiczną państwa przyjmuje w drodze uchwały Rada Ministrów.”;

3) w art. 76 ust. 2 uchyla się pkt 4;

4) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. Ochrona powierzchni ziemi polega na:

1) racjonalnym gospodarowaniu,

2) zachowaniu funkcji:

a) środowiskowych,

b) gospodarczych,

c) społecznych,

d) kulturowych.

3) zapobieganiu jej zanieczyszczeniu substancjami powodującymi ryzyko oraz jej remediacji;

- 4) zachowaniu jak najlepszego stanu gleby poprzez zapobieganie:
 - a) erozji wodnej i wietrznej,
 - b) spadkowi zawartości próchnicy glebowej,
 - c) zagęszczaniu, przez co rozumie się wzrost gęstości objętościowej i zmniejszanie porowatości gleby,
 - d) zasoleniu na skutek gromadzenia się w glebie soli rozpuszczalnych,
 - e) działaniom powodującym zakwaszanie;
 - 5) minimalizacji stopnia i łagodzeniu skutków zasklepienia gleby poprzez:
 - a) ograniczanie powierzchni gleby objętej zabudową,
 - b) zachowywanie lub tworzenie powierzchni biologicznie czynnych gleby, zdolnych do łagodzenia degradującego działania terenów zabudowanych i zanieczyszczeń środowiska;
 - 6) zapobieganiu ruchom masowym ziemi i ich skutkom;
 - 7) przeciwdziałaniu niekorzystnym zmianom naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi polegającym na:
 - a) ograniczaniu tworzenia, powstałych w wyniku przemieszczania lub usuwania mas ziemnych i skalnych oraz odpadów wydobywczych, wykopów, wyrobisk, nasypów i zwałowisk,
 - b) zapobieganiu niszczeniu gleby, w tym mieszaniu jej poziomów genetycznych,
 - c) zapobieganiu i ograniczaniu niszczenia pokrycia terenu roślinnością,
 - d) zapewnieniu racjonalnego wykorzystania przemieszczanych lub usuwanych mas ziemnych i skalnych,
 - e) zapewnieniu racjonalnego wykorzystania warstwy próchnicznej gleb, głównie w kierunku odtworzenia i ulepszania gleb,
 - f) rekultywacji naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi, które zostało niekorzystnie przekształcone.”;
- 5) Po art. 101 dodaje się art. 101a-101n w brzmieniu:
- „Art. 101a. 1. Zanieczyszczenie powierzchni ziemi ocenia się na podstawie przekroczenia dopuszczalnych zawartości substancji powodujących ryzyko.
2. Za zanieczyszczenie powierzchni ziemi nie uznaje się naturalnie wysokiej zawartości substancji w środowisku.
3. Wykonanie w glebie i w ziemi pomiarów zawartości substancji powodujących ryzyko, w tym pobieranie próbek, zapewnia się przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 114, poz. 760 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia zasad dokonywania oceny wystąpienia zanieczyszczenia powierzchni ziemi, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) etapy identyfikacji terenów zanieczyszczonych;
- 2) listę działalności mogących z dużym prawdopodobieństwem powodować zanieczyszczenie powierzchni ziemi, wraz ze wskazaniem typowych dla tych działalności zanieczyszczeń;
- 3) dopuszczalne zawartości w glebie oraz dopuszczalne zawartości w ziemi niektórych substancji powodujących ryzyko, zróżnicowane dla poszczególnych właściwości gleby oraz grup gruntów, wydzielonych w oparciu o sposób ich użytkowania;
- 4) referencyjne metodyki wykonywania badań właściwości i zanieczyszczenia gleby i ziemi, w tym pobierania próbek.

5. W razie potrzeby, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4 minister właściwy do spraw środowiska może określić:

- 1) dodatkowe wymagania dotyczące oceny wystąpienia zanieczyszczenia powierzchni ziemi i wód podziemnych na terenie zakładu gdzie eksploatowana jest lub była w przeszłości instalacja wymagająca uzyskania pozwolenia zintegrowanego, w celu zapewnienia identyfikacji każdego zanieczyszczenia przed uruchomieniem, w trakcie eksploatacji oraz po zamknięciu instalacji, w tym wymagania dotyczące zakresu i sposobu sporządzenia raportu początkowego, o którym mowa w art. 208 ust. 2 pkt 4, pomiarów, o których mowa w art. 211, ust. 8 pkt 4 i raportu końcowego, o którym mowa w art. 217a ust. 1;
- 2) referencyjne metodyki modelowania rozprzestrzeniania substancji w glebie, ziemi i wodach podziemnych.

Art. 101b. W ramach państwowego monitoringu środowiska dokonuje się oceny oraz badań i obserwacji stanu gleby i ziemi.

Art. 101c. 1. Starosta dokonuje identyfikacji terenów, na których prowadzona była przed 30 kwietnia 2007 r. działalność mogąca z dużym prawdopodobieństwem powodować zanieczyszczenie powierzchni ziemi i dokonuje oceny występowania zanieczyszczenia gleby i ziemi na tych terenach.

2. Starosta sporządza listę terenów, na których stwierdził występowanie historycznego zanieczyszczenia powierzchni ziemi.

3. Lista, o której mowa w ust. 2, zawiera następujące informacje na temat każdego z zanieczyszczonych terenów:

- 1) wskazanie adresu, numerów działek ewidencyjnych i powierzchni;
- 2) aktualnego i planowanego sposobu użytkowania gruntów;
- 3) działalności prowadzonej obecnie na zanieczyszczonym terenie;
- 4) działalności prowadzonych na zanieczyszczonym terenie w przeszłości, o ile takie informacje są dostępne;
- 5) właściwości gleby na danym terenie;

- 6) rodzaju zanieczyszczenia, w tym stwierdzonej zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko;
 - 7) remediacji prowadzonej obecnie i w przeszłości na danym terenie;
 - 8) obowiązane do przeprowadzenia remediacji;
 - 9) władającego powierzchnią ziemi.
4. Starosta dokonuje aktualizacji listy, o której mowa w ust. 2, raz na 2 lata.
 5. Starosta przekazuje listę regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska raz na 2 lata.
 6. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr terenów, na których występuje historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi.
 7. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wprowadza dane z listy, o której mowa w ust. 4, do rejestru terenów, na których występuje historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi.
 8. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska weryfikuje dane z listy wprowadzane przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska.
 9. Rejestr, o którym mowa w ust. 6, prowadzi się:
 - 1) w formie elektronicznej bazy danych;
 - 2) w podziale na województwa, ale w sposób umożliwiający zestawianie danych dla obszaru całego kraju;
 - 3) z wykorzystaniem informacji, o których mowa w ust. 3, oraz w sposób umożliwiający sortowanie danych.
 10. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia dostępu do informacji o środowisku i jednocześnie ochronę danych osobowych, a także użyteczność rejestru może określić w drodze rozporządzenia organizację, tryb prowadzenia, sposób aktualizacji rejestru i zakres informacji zawartych w rejestrze podlegających udostępnianiu przez internet.

Art. 101d. 1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska ustala i aktualizuje raz na 5 lat harmonogram remediacji historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi, do których remediacji jest obowiązany.

2. Ustalając i aktualizując harmonogram, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się potrzebę wykonania w pierwszej kolejności remediacji terenów, które stanowią największe zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska oraz możliwość finansowania działań w kolejnych latach.

3. W trakcie opracowywania lub aktualizacji harmonogramu, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zasięga opinii Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz właściwego wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej w zakresie możliwości wspomaganie ze środków tych funduszy działań objętych harmonogramem.

4. Co 5 lat regionalny dyrektor ochrony środowiska przekazuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska sprawozdanie z realizacji zadań ujętych w harmonogramie.

- Art. 101e. 1. Na terenie, na którym prowadzona jest lub była w przeszłości działalność mogąca z dużym prawdopodobieństwem powodować zanieczyszczenie powierzchni ziemi, regionalny dyrektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji nałożyć na władającego powierzchnią ziemi podmiot korzystający ze środowiska, obowiązek prowadzenia w glebie lub w ziemi pomiarów zawartości substancji powodujących ryzyko.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy władający powierzchnią ziemi podmiot korzystający ze środowiska posiada pozwolenie zintegrowane, w którym określono sposób prowadzenia pomiarów zawartości substancji powodujących ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu, w związku z prowadzoną działalnością.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przechowywać wyniki pomiarów przez okres 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą te wyniki oraz przedkładać je regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska na jego żądanie.
4. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wszczyna się z urzędu.

Art. 101f. 1. Podmiot korzystający ze środowiska lub władający powierzchnią ziemi, który stwierdza historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi jest obowiązany zgłosić ten fakt regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz staroście.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu zgłaszającego zanieczyszczenie oraz jego adres zamieszkania albo adres siedziby;
- 2) numer ewidencyjny działki, na której stwierdzono zanieczyszczenie;
- 3) wyniki badań dotyczące rodzaju i zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko.

3. Każdy, kto stwierdza historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi może zgłosić ten fakt regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz staroście.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu zgłaszającego zanieczyszczenie oraz jego adres zamieszkania albo adres siedziby;
- 2) wskazanie miejsca zanieczyszczenia, w miarę możliwości poprzez podanie numeru ewidencyjnego działki, na której stwierdzono zanieczyszczenie;
- 3) informacje wskazujące na możliwość wystąpienia zanieczyszczenia, w tym w miarę możliwości – wyniki badań dotyczące rodzaju i zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko.

5. Uznając za uzasadnione zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 lub zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska wprowadza dane ze zgłoszenia do rejestru terenów, na których występuje historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi.

Art. 101g. 1. Władający powierzchnią ziemi, na której występuje historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi, jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 2-3 i art. 101h, do przeprowadzenia remediacji.

2. Jeżeli władający powierzchnią ziemi wykaze, iż historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi, o którym mowa w ust. 1, dokonane po dniu objęcia przez niego władania, spowodował inny wskazany podmiot, zwany dalej sprawcą, to obowiązek remediacji spoczywa na sprawcy.

3. Jeżeli zanieczyszczenie zostało spowodowane przez sprawcę za zgodą lub wiedzą władającego powierzchnią ziemi, jest on obowiązany do przeprowadzenia remediacji solidarnie ze sprawcą.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, decyzję, o której mowa w art. 101j i 101k, kieruje się także do władającego powierzchnią ziemi.

Art. 101h. W przypadku historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi, regionalny dyrektor ochrony środowiska dokonuje remediacji, jeżeli:

- 1) nie można wszcząć wobec władającego powierzchnią ziemi postępowania egzekucyjnego dotyczącego obowiązku remediacji albo egzekucja okazała się bezskuteczna;
- 2) władający powierzchnią ziemi wykaze, że zanieczyszczenie, dokonane po dniu objęcia przez niego władania, spowodował inny sprawca, a sprawca nie może zostać zidentyfikowany lub nie można wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego dotyczącego obowiązku remediacji, lub egzekucja okazała się bezskuteczna;
- 3) władający powierzchnią ziemi dokonał zgłoszenia na podstawie art. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 100, poz. 1085⁷⁾) oraz starosta uwzględnił zgłoszenie w rejestrze zawierającym informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie standardów jakości gleby lub ziemi, z wyszczególnieniem terenów, na których obowiązek rekultywacji obciążał starostę;
- 4) z uwagi na zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub możliwość zaistnienia nieodwracalnych szkód w środowisku jest konieczne natychmiastowe jej podjęcie.

Art. 101i. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 101h pkt 4, regionalny dyrektor ochrony środowiska, żąda od władającego powierzchnią ziemi zwrotu poniesionych przez siebie kosztów przeprowadzenia remediacji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli władający powierzchnią ziemi wykaze, iż historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi, o którym mowa w ust. 1, dokonane po dniu objęcia przez niego władania, spowodował inny sprawca, to zwrotu kosztów regionalny dyrektor ochrony środowiska, żąda od sprawcy.

⁷⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. Nr 133, poz.935.

3. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może odstąpić od żądania zwrotu całości albo części kosztów przeprowadzenia remediacji, jeżeli odpowiednio – władający lub sprawca:

- 1) nie został zidentyfikowany lub nie można wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego, lub egzekucja okazała się bezskuteczna;
 - 2) koszt postępowania egzekucyjnego jest wyższy niż kwota możliwa do odzyskania.
4. Roszczenia względem odpowiednio – władającego lub sprawcy o zwrot kosztów z tytułu przeprowadzonej przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska remediacji przedawniają się z upływem 5 lat od dnia jej zakończenia.
5. Obowiązek poniesienia kosztów remediacji, ich wysokość oraz sposób uiszczenia określa, w drodze decyzji, regionalny dyrektor ochrony środowiska.
6. Do należności z tytułu obowiązku uiszczenia kosztów remediacji stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁸⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

Art. 101j. 1. Władający powierzchnią ziemi lub sprawca, obowiązany do przeprowadzenia remediacji historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi przedkłada regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska projekt planu remediacji.

2. Projekt planu remediacji zawiera informacje na temat:

- 1) obszaru wymagającego podjęcia remediacji, poprzez wskazanie adresu i numerów działek ewidencyjnych;
- 2) aktualnego i planowanego sposobu użytkowania zanieczyszczonego terenu;
- 3) właściwości gleby oraz rodzaju pokrycia terenu, w tym roślinności, zabudowy,
- 4) rodzaju zanieczyszczenia, w tym stwierdzonej na danym terenie zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko;
- 5) zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko, do jakiego doprowadzi prowadzona remediacja na danym terenie;
- 6) oceny występowania znaczącego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska na danym terenie;
- 7) budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych na danym terenie, jeżeli jest to niezbędne do dokonania oceny, o której mowa w pkt 6;
- 8) planowanego sposobu usunięcia lub zmniejszenia ilości, kontrolowania oraz ograniczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń;
- 9) terminu rozpoczęcia i zakończenia remediacji;
- 10) sposobu potwierdzenia prawidłowego wykonania remediacji.

3. Plan remediacji ustala regionalny dyrektor ochrony środowiska w drodze decyzji.

4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje decyzję, o której mowa w ust. 3, po zasięgnięciu opinii:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635.

- 1) dyrektora okręgowego urzędu górniczego – w odniesieniu do zanieczyszczenia spowodowanego ruchem zakładu górniczego;
 - 2) dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w odniesieniu do zanieczyszczenia na gruntach będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe;
 - 3) dyrektora parku narodowego – w odniesieniu do zanieczyszczenia na obszarze parku narodowego;
 - 4) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej – w odniesieniu do zanieczyszczenia w strefach ochronnych i ujęciach wody przeznaczonej do spożycia.
5. Kontrola wykonania remediacji polega na stwierdzeniu zgodności jej wykonania z ustalonym planem remediacji.

Art. 101k. 1. Jeżeli władający powierzchnią ziemi albo sprawca nie przeprowadza remediacji, pomimo, że zgodnie z art. 101g, jest do tego obowiązany, regionalny dyrektor ochrony środowiska nakłada na niego w drodze decyzji obowiązek jej przeprowadzenia.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się plan remediacji, zawierający informacje, o których mowa w art. 101j ust. 2.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 362.

Art. 101l. 1. Jeżeli regionalny dyrektor ochrony środowiska podejmuje działania, o których mowa w art. 101h, władający powierzchnią ziemi jest obowiązany umożliwić prowadzenie remediacji z zachowaniem warunków określonych w decyzji, o której mowa w ust. 2, a także prowadzenie badań związanych z oceną zanieczyszczenia gleby i ziemi.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, w celu prowadzenia remediacji, określa, w drodze decyzji, zakres udostępnienia powierzchni ziemi przez władającego powierzchnią ziemi oraz plan remediacji, art. 101j ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu.

4. Jeżeli zanieczyszczenie wystąpiło na terenie, do którego sprawca nie posiada tytułu prawnego, władający powierzchnią ziemi jest obowiązany umożliwić prowadzenie remediacji z zachowaniem warunków określonych w planie remediacji ustalonym w drodze decyzji, o której mowa w art. 101j ust. 3, a także prowadzenie badań związanych z oceną zanieczyszczenia gleby i ziemi.

5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się w przypadku prowadzenia działań ratowniczych.

Art. 101m. 1. Ustalając plan remediacji, w pierwszej kolejności należy rozważyć możliwość usunięcia zanieczyszczenia, przynajmniej do dopuszczalnej zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko.

2. Można odstąpić od usunięcia zanieczyszczenia do dopuszczalnej zawartości, o której mowa w ust. 1, gdy nie występuje znaczące zagrożenie dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska oraz:

- 1) obowiązany do wykonania remediacji udowodni, że nie istnieje techniczna możliwość usunięcia zanieczyszczenia; lub
 - 2) negatywne skutki dla środowiska prowadzenia działań w celu usunięcia zanieczyszczenia byłyby niewspółmiernie wysokie do korzyści osiągniętych w środowisku; lub
 - 3) koszty oczyszczania, które miałyby doprowadzić do usunięcia zanieczyszczenia, byłyby nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści osiągniętych w środowisku.
3. Oceniając występowanie znaczącego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska uwzględnia się w szczególności:
- 1) możliwość rozprzestrzeniania się zanieczyszczenia;
 - 2) potencjalne drogi narażenia z uwzględnieniem rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w zależności od właściwości gleby, ukształtowania, budowy geologicznej i warunków hydrogeologicznych, a także pokrycia terenu;
 - 3) elementy środowiska oraz ludzi, którzy mogliby ucierpieć w wyniku zanieczyszczenia, w tym w szczególności występowanie na terenie zanieczyszczonym i w jego okolicy: gruntów uprawnych, ogrodów, parków, placów zabaw, terenów sportowych, budynków mieszkalnych i użytkowych, chronionych siedlisk przyrodniczych, ujęć wody.
4. W przypadkach określonych w ust. 2, w planie remediacji określa się sposób:
- 1) zmniejszenia ilości zanieczyszczeń;
 - 2) ograniczenia możliwości rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń;
 - 3) przeprowadzenia naturalnej regeneracji powierzchni ziemi.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2-3, w planie remediacji:
- 1) ustanawia się zasady kontrolowania zanieczyszczenia poprzez okresowe prowadzenie w glebie i w ziemi pomiarów zawartości substancji powodujących ryzyko, w określonym czasie;
 - 2) można określić sposób ograniczenia dostępu ludzi do zanieczyszczonego terenu;
 - 3) można wskazać konieczność zmiany sposobu użytkowania zanieczyszczonego terenu.

Art. 101n. Gleba i ziemia używane do prac ziemnych, w tym używane do tego celu osady pochodzące z dna zbiorników powierzchniowych wód stojących lub wód płynących, nie mogą przekraczać dopuszczalnych zawartości substancji powodujących ryzyko, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 101a dla gruntów występujących w miejscu przeznaczenia.”;

- 6) w art. 103 uchyla się ust. 3 i 4;
- 7) uchyla się art. 104-105;
- 8) uchyla się art. 109;

9) art. 145 otrzymuje brzmienie:

„Art. 145. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do:

- 1) zapewnienia ich prawidłowej eksploatacji polegającej w szczególności na:
 - a) stosowaniu paliw, surowców i materiałów eksploatacyjnych zapewniających ograniczenie ich negatywnego oddziaływania na środowisko;
 - b) podejmowaniu odpowiednich działań w przypadku powstania zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych lub w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, w celu ograniczenia ich skutków dla środowiska;
- 2) informowania organu właściwego do wydania pozwolenia oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zakłóceniach w procesach technologicznych i operacjach technicznych lub w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję powodujących naruszenie wymagań ochrony środowiska, w tym warunków pozwolenia, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1-4.”;

10) art. 146 otrzymuje brzmienie:

„Art. 146. 1. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, mając na uwadze potrzebę ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko eksploatowanych instalacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standardy emisyjne z niektórych rodzajów instalacji i urządzeń w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) wymagania lub ograniczenia w zakresie stosowania paliw, surowców i materiałów eksploatacyjnych o określonych właściwościach, cechach lub parametrach oraz stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczenie emisji;
- 3) dla niektórych rodzajów instalacji sposoby postępowania w razie:
 - a) niedotrzymania standardów emisyjnych,
 - b) odstępstwa od standardów,
 - c) zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji lub urządzenia,
 - d) zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję.
2. Standardy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się odpowiednio jako:
 - 1) stężenie gazów lub pyłów w gazach odlotowych, lub
 - 2) masa gazów lub pyłów wprowadzana w określonym czasie, lub
 - 3) stosunek masy gazów lub pyłów do jednostki wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu.
3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać ustalone:
 - 1) wartości standardów oraz wymagania lub ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zróżnicowane w zależności od:
 - a) rodzaju lub skali działalności, procesu technologicznego lub operacji technicznej, prowadzonych w instalacji lub w urządzeniu,

- b) terminu wydania pozwolenia na budowę, terminu oddania do eksploatacji lub zakończenia eksploatacji, terminu dalszego łącznego czasu eksploatacji – w przypadku instalacji oraz roku produkcji – w przypadku urządzenia,
 - 2) sytuacje uzasadniające odstępstwa od standardów oraz granice odstępstw, w tym dla niektórych rodzajów instalacji warunki zastosowania planu obniżenia emisji,
 - 3) warunki uznawania standardów za dotrzymane;
 - 4) rodzaje zakłóceń, gdy wymagane jest wstrzymanie użytkowania instalacji lub urządzenia;
 - 5) środki zaradcze, jakie powinien podjąć prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia;
 - 6) przypadki, w których prowadzący instalację lub użytkownik urządzenia powinien przekazać ministrowi właściwemu do spraw środowiska, właściwemu organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska:
 - c) informacje o niedotrzymaniu standardów emisyjnych z instalacji lub urządzenia oraz odstępstwach od standardów, czasie pracy instalacji lub urządzenia w danym roku, zakłóceniach w procesach technologicznych i operacjach technicznych dotyczących eksploatacji instalacji lub urządzenia, zakłóceniach w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję,
 - d) inne informacje lub dane dotyczące warunków lub wielkości emisji, a także działań zmierzających do ograniczenia emisji, w tym realizacji planu obniżenia emisji,
- oraz termin, w jakim te informacje lub dane powinny zostać złożone i ich wymaganą formę.”;

11) w art. 147a:

- a) wprowadzenie do ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani zapewnić wykonanie pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, w tym pobieranie próbek przez.”,
- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia, posiadający certyfikat systemu zarządzania jakością, wykonywać pomiary wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, do których wykonania są obowiązani, w tym pobieranie próbek, we własnym laboratorium, pod warunkiem że laboratorium to jest również objęte systemem zarządzania jakością.”;

12) w art. 152:

- a) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) informację, czy eksploatacja instalacji nie spowoduje naruszenia wymagań wynikających z obowiązujących przepisów;”,
- b) w ust. 2 uchyla się pkt 8,
- c) uchyla się ust. 2a,

- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Prowadzący instalację, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany:
- 1) przedłożyć organowi właściwemu do przyjęcia zgłoszenia informacje o:
 - a) rezygnacji z rozpoczęcia eksploatacji instalacji;
 - b) zakończeniu eksploatacji instalacji;
 - c) zmianie w zakresie danych lub informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1-7,
 - 2) dokonać ponownego zgłoszenia instalacji, jeżeli zmiana wprowadzona w instalacji ma charakter istotnej zmiany.”
- e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „Informacje, o których mowa w ust. 6, należy przekazać w terminie 14 dni od dnia:
- a) rezygnacji z rozpoczęcia eksploatacji instalacji;
 - b) zakończenia eksploatacji instalacji;
 - c) zmiany w zakresie danych lub informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1-7,”
- f) ust. 7a otrzymuje brzmienie:
- „7a. Informacje zawarte w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 i w ust. 6 pkt 2 oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1, prowadzący instalację, objętą obowiązkiem zgłoszenia z uwagi na wytwarzanie pól elektromagnetycznych, przedkłada także państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu.”;
- 13) w art. 153 ust. 2 uchyla się pkt 3;
- 14) w art. 175 ust. 5a otrzymuje brzmienie:
- „5a. Do pomiarów, o których mowa w ust. 1-3, w tym pobierania próbek stosuje się odpowiednio przepisy art. 147a.”;
- 15) w art. 178 ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Do pomiarów, o których mowa w ust. 1-3, w tym pobierania próbek stosuje się odpowiednio przepisy art. 147a.”;
- 16) w art. 181 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi stosuje się odpowiednio art. 187, 188 ust. 3 pkt 2 i ust. 4, art. 189, 193 ust. 2 i art. 198.”;
- 17) art. 183a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 183a. 1. W rozumieniu przepisów niniejszego działu instalacje powiązane technologicznie i położone na terenie sąsiednich zakładów kwalifikuje się jako jedną instalację.
2. Instalację, o której mowa w ust. 1 obejmuje się jednym pozwoleniem.
3. Prowadzący instalację, o której mowa w ust. 1 występują ze wspólnym wnioskiem o udzielenie pozwolenia, wskazując jeden z tych podmiotów jako głównego prowadzącego lub określając szczegółowo zakres odpowiedzialności poszczególnych podmiotów za eksploatację instalacji zgodnie z przepisami ochrony środowiska.”;

18) W art. 184:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. Pozwolenie wydaje się, z zastrzeżeniem art. 189, 191a i 217 ust. 8 na wniosek prowadzącego instalację.”;

b) w ust. 4 dodaje się pkt. 4 w brzmieniu:

„4) kopię wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko albo kopię takiej decyzji, jeżeli została wydana;”;

19) W art. 187:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Zabezpieczenie roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku ustanawia się dla instalacji wykorzystującej, produkującej lub uwalniającej substancję powodującą ryzyko, dla której wymagane jest, na podstawie art. 208, ust. 2 pkt 5, opracowanie raportu początkowego.

1b. Ustanawiając zabezpieczenie roszczeń, organ ochrony środowiska właściwy do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1-4 uzgadnia wysokość tego zabezpieczenia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

1c. Ustępu 1b nie stosuje się w przypadku gdy organem ochrony środowiska właściwym do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1-4 jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę prawdopodobieństwo wystąpienia i rozmiary potencjalnych szkód w środowisku oraz kierując się potrzebą zapewnienia pokrycia kosztów działań naprawczych w przypadku wystąpienia szkody w środowisku, może określić, w drodze rozporządzenia, sposoby określania wysokości zabezpieczenia roszczeń, w zależności od rodzaju prowadzonej przez podmiot korzystający ze środowiska działalności, wielkości produkcji i parametrów technicznych instalacji.”;

20) art.189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. 1. Podmiot który uzyskał tytuł prawny do instalacji lub jej oznaczonej części przejmuje prawa i obowiązki wynikające z pozwoleń dotyczących tej instalacji lub jej oznaczonej części.

2. Jeżeli tytuł prawny, o którym mowa w ust. 1 nie jest prawem własności, zmiany pozwoleń o których mowa w ust. 1 oraz ich uchylenie lub wygaszenie na wniosek prowadzącego mogą być dokonane wyłącznie za zgodą podmiotu posiadającego prawo własności do tej instalacji lub jej oznaczonej części.”;

21) uchyla się art. 190 - 191;

22) w art. 193:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli podmiot przestał być prowadzącym instalację w rozumieniu ustawy, z zastrzeżeniem art. 189, lub z innych powodów pozwolenie stało się bezprzedmiotowe;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ właściwy do wydania pozwolenia stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie pozwolenia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2-6.”;

c) uchyla się ust. 4,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pozwolenie nie wygasa, jeżeli nastąpiło przejęcie praw i obowiązków, o którym mowa w art. 189, albo przejęcie na podstawie innych przepisów, praw i obowiązków wynikających z decyzji w tym w szczególności przepisów tytułu IV Kodeksu spółek handlowych, w przypadku połączenia, podziału lub przekształcenia spółek handlowych, albo przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.)”;

23) w art. 195 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisy dotyczące ochrony środowiska zmieniły się w stopniu uniemożliwiającym emisję lub korzystanie ze środowiska na warunkach określonych w pozwoleniu;”;

24) w art. 197 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego, której eksploatacja spowodowała szkodę w środowisku, do określenia zakresu i terminu usunięcia tej szkody, nie stosuje się ust. 1.”;

25) w art. 202:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W pozwoleniu zintegrowanym ustala się dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego dopuszczalną wielkość emisji wszystkich gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza w znaczących ilościach, w szczególności objętych standardami emisyjnymi lub konkluzjami dotyczącymi najlepszych dostępnych technik, w przypadku tych instalacji przepisów art. 224 ust. 3 i 4 nie stosuje się.”;

b) ust. 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w sposób niezorganizowany lub za pośrednictwem wentylacji grawitacyjnej z instalacji, do których nie stosuje się przepisów w sprawie standardów emisyjnych w zakresie wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, oraz jeżeli nie została ona określona w konkluzjach BAT;”;

26) art. 204 otrzymuje brzmienie:

„Art. 204. 1. Instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego powinny spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik bez

zalecania jakiegokolwiek techniki czy technologii, a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych.

2. W szczególnych przypadkach organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może w pozwoleniu zintegrowanym zezwolić na odstępstwo od granicznych wielkości emisyjnych jeżeli w jego ocenie ich osiągnięcie prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska oraz pod warunkiem, że nie zostaną przekroczone standardy emisyjne.

3. Przy dokonywaniu oceny, o której mowa w ust. 2, organ właściwy powinien wziąć pod uwagę położenie geograficzne, lokalne warunki środowiskowe, charakterystykę techniczną instalacji oraz inne czynniki mające wpływ na funkcjonowanie instalacji i środowisko jako całości.”

4. Jeżeli konkluzje BAT nie zostały opublikowane, dopuszczalną wielkość emisji z instalacji ustala się uwzględniając potrzebę przestrzegania obowiązujących standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska.”;

27) art. 206 otrzymuje brzmienie:

„Art. 206. Minister właściwy do spraw środowiska gromadzi informacje o najlepszych dostępnych technikach, konkluzjach BAT i dokumentach referencyjnych BAT oraz rozpowszechnia je na potrzeby organów właściwych do wydawania pozwoleń i zainteresowanych podmiotów korzystających ze środowiska.”;

28) w art. 207:

a) w ust. 1, pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dokumenty referencyjne BAT oraz konkluzje BAT, o ile zostały wydane.”;

b) uchyla się ust. 2-3;

29) art. 208 otrzymuje brzmienie:

„Art. 208. 1. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego powinien spełniać wymagania określone dla wniosków o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4, oraz, jeżeli wody powierzchniowe lub podziemne są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji – wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego powinien także zawierać:

1) informacje, dotyczące instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, o:

a) oddziaływaniu emisji na środowisko jako całość,

b) istniejącym lub możliwym oddziaływaniem transgranicznym na środowisko,

c) prognozowanej wielkości emisji hałasu wyznaczonej przez poziomy hałasu powodowanego poza zakładem na terenach sąsiednich oraz o akustycznym oddziaływaniu na rodzaje terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, a także o rozkładzie czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami,

- d) prognozowanej ilości, stanie i składzie ścieków przemysłowych, o ile ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi,
 - e) prognozowanej ilości wykorzystywanej wody, o ile nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 202 ust. 6,
 - f) proponowanych sposobach zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii, jeżeli nie dotyczy zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1,
 - g) spełnianiu wymagań, o których mowa w art. 207 ust. 1 i 1a;
- 2) uzasadnienie dla proponowanej wielkości emisji w przypadku, o którym mowa w art. 204 ust. 2;
- 3) opis wariantów środków zapobiegających powstawaniu zanieczyszczeń, o ile takie warianty istnieją;
- 4) w przypadku, gdy eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodującej ryzyko oraz występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód podziemnych na terenie zakładu:
- a) raport początkowy, zawierający informacje dotyczące stanu zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód podziemnych tymi substancjami,
 - b) opis stosowanych sposobów zapobiegania emisjom do gleby, ziemi i wód podziemnych,
 - c) propozycje dotyczące sposobu i częstotliwości prowadzenia okresowego monitorowania gleby, ziemi i wód podziemnych lub sposobu prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia terenu zakładu.
3. W informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, proponowane poziomy hałasu poza zakładem powinny być wyrażone wskaźnikami hałasu LAeq D i LAeq N w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1.
4. Raport początkowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 zawiera:
- 1) informacje na temat działalności prowadzonej obecnie na terenie zakładu;
 - 2) informacje na temat działalności prowadzonych na terenie zakładu w przeszłości, o ile takie informacje są dostępne;
 - 3) listę substancji powodujących ryzyko, wykorzystywanych, produkowanych lub uwalnianych przez wymagające pozwolenia zintegrowanego instalacje, położone na terenie zakładu;
 - 4) aktualne informacje na temat zanieczyszczenia terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko, stosowanymi, produkowanymi lub uwalnianymi przez wymagające pozwolenia zintegrowanego instalacje, położone na terenie zakładu.
5. Wniosek przedkłada się w dwu egzemplarzach.
6. Do wniosku dołącza się:
- 1) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej;
 - 2) zapis wniosku w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych;
7. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, jeżeli prowadzący instalację ubiega się o uzyskanie pozwolenia zintegrowanego pomimo niedotrzymywania dopuszczalnych poziomów hałasu poza terenem zakładu, wniosek o wydanie pozwolenia powinien zawierać dodatkowo informacje, że konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego

użytkowania, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; w tym przypadku nie jest wymagane sporządzenie przeglądu ekologicznego.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, powinna być załączona także poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.”;

30) w art. 210 ust.3 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość opłaty rejestracyjnej nie może być wyższa niż 12 000 złotych.”;

31) art. 211 otrzymuje brzmienie:

„Art. 211. 1. Pozwolenie zintegrowane powinno spełniać wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.

2. Pozwolenie zintegrowane jest wydawane na czas nieoznaczony.

3. Wielkości dopuszczalnej emisji określone w pozwoleniu zintegrowanym dla instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego powinny być określone dla takich samych lub krótszych okresów i tych samych warunków odniesienia, co graniczne wielkości emisyjne, jeżeli zostały one ustalone.

4. Jeżeli konkluzje BAT nie zawierają granicznych wielkości emisyjnych, organ właściwy powinien określić warunki pozwolenia w taki sposób, aby odpowiadał on poziomowi ochrony środowiska określonemu w tych konkluzjach.

5. W pozwoleniu zintegrowanym ustala się dla instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zgodnie z wymaganiami dotyczącymi monitorowania wskazanymi w konkluzjach BAT, jeżeli zostały one tam określone, a w przypadku braku konkluzji BAT uwzględnia się dokumenty referencyjne BAT, w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 147 i 148 ust. 1.

6. Pozwolenie zintegrowane powinno także określać, w odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego:

- 1) rodzaj prowadzonej działalności;
- 2) sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości;
- 3) wymagania zapewniające ochronę powierzchni ziemi i wód podziemnych, w tym stałe funkcjonowanie i systematyczne nadzorowanie środków mających na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód podziemnych;
- 4) sposób i częstotliwość prowadzenia pomiarów zawartości w glebie, w ziemi i w wodach podziemnych lub sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód podziemnych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu, w związku z eksploatacją instalacji;
- 5) sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko;

- 6) wielkość emisji hałasu wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, wyrażonymi wskaźnikami hałasu LAeq D i LAeq N, w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami;
 - 7) ilość, stan i skład ścieków przemysłowych, o ile ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi;
 - 8) ilość wykorzystywanej wody, o ile nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 202 ust. 6;
 - 9) sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii, jeżeli nie dotyczy to zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1;
 - 10) sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji, w tym sposoby usunięcia negatywnych skutków powstałych w środowisku w wyniku prowadzonej eksploatacji, gdy są one przewidywane;
 - 11) sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii;
 - 12) zakres oraz sposób przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 149.
7. W pozwoleniu zintegrowanym można określić dodatkowe wymagania związane z eksploatacją instalacji, jeśli jest to konieczne do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.
8. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, w pozwoleniu zintegrowanym stwierdza się konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.
9. Pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w ust. 8, wywołuje skutki prawne od dnia wejścia w życie uchwały rady powiatu albo uchwały sejmiku województwa o utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania.
10. Pozwolenie zintegrowane w uzasadnieniu powinno w szczególności zawierać wyniki oceny, o której mowa w art. 204 ust. 3.
11. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedkłada niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, kopię wydanego pozwolenia zintegrowanego oraz zapis pozwolenia w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”;
- 32) po art. 211 dodaje się art. 211a-211b w brzmieniu:
- „Art. 211a. 1. Pomiary, o których mowa w art. 211 ust. 6 pkt 4, wykonuje się:
- 1) co najmniej raz na pięć lat w przypadku wód podziemnych,
 - 2) co najmniej raz na dziesięć lat w przypadku powierzchni ziemi,
- o ile takie monitorowanie nie opiera się na systematycznej ocenie ryzyka, o której mowa w art. 211 ust. 6 pkt 4.

2. Pomiary, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób umożliwiający porównanie ich wyników z zawartymi w raporcie początkowym informacjami, o których mowa w art. 208 ust. 4 pkt 4, jeżeli taki raport dla danej instalacji jest wymagany.

3. Prowadzący instalację przekazuje wyniki pomiarów organowi właściwemu do wydania pozwolenia w terminie miesiąca od dnia ich uzyskania.

Art. 211b. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego może na wniosek prowadzącego instalację, w drodze decyzji, zmienić pozwolenie zintegrowane wydane dla tej instalacji, w której może określić wariant funkcjonowania instalacji zawierający dopuszczalne wielkości emisji przekraczające graniczne wielkości emisyjne oraz zezwolić na odstępianie od wymagań ochrony środowiska wynikających z najlepszych dostępnych technik, na czas nie dłuższy niż 9 miesięcy w celu prowadzenia badań nad nową techniką.

2. Przez nową technikę, o której mowa w ust. 1 rozumie się nową technikę w działalności przemysłowej, której zastosowanie mogłoby zapewnić wyższy lub co najmniej ten sam poziom ochrony środowiska i większą oszczędność kosztów niż obecnie istniejące najlepsze dostępne techniki, o ile zostanie ona rozwinięta w celach komercyjnych.

3. W terminie do 30 dni po upływie czasu o którym mowa w ust. 1, prowadzący przedkłada właściwemu organowi sprawozdanie zawierające informacje dotyczące efektów prowadzonych badań nad nową techniką.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się przepisów art. 210.”;

33) w art. 212 uchyla się ust. 2-4;

34) art. 214 otrzymuje brzmienie:

„Art. 214 1. Przed dokonaniem zmian w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, polegających na zmianie sposobu funkcjonowania instalacji (lub jej rozbudowie), która to zmiana (lub rozbudowa) może mieć wpływ na środowisko, prowadzący instalację jest obowiązany poinformować o planowanych zmianach organ właściwy do wydania pozwolenia lub złożyć wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1 w terminie do 30 dni od dnia otrzymania informacji:

- 1) uznaje, że planowane zmiany w instalacji wymagają zmiany niektórych warunków wydanego pozwolenia zintegrowanego i zobowiązuje prowadzącego instalację do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, albo
- 2) uznaje, że planowana zmiana nie wymaga zmiany pozwolenia zintegrowanego i informuje o tym prowadzącego instalację.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 organ uznaje czy planowana zmiana ma charakter istotnej zmiany.

4. Zmianę w sposobie funkcjonowania lub rozbudowie instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności prowadzonej w instalacji sama w sobie kwalifikuje się jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 2

5. Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane o których mowa w art. 184 i 208 mające związek z planowanymi zmianami.

6. Decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i 211 mające związek z planowanymi zmianami.”;

35) uchyla się art. 215;

36) art. 216 otrzymuje brzmienie:

„Art. 216 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia dokonuje analizy wydanego pozwolenia zintegrowanego:

- 1) niezwłocznie po publikacji konkluzji BAT odnoszących się do głównej działalności danej instalacji, lub
- 2) co najmniej raz na 5 lat, lub
- 3) jeżeli zanieczyszczenie powodowane przez instalację jest tak znaczące, że zachodzi konieczność zmiany istniejących wielkości emisji dla danego pozwolenia lub uwzględnienia w pozwoleniu nowych dopuszczalnych wielkości emisji, lub
- 4) jeżeli nastąpiła zmiana w najlepszych dostępnych technikach, pozwalająca na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów, lub wynika to z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów o ochronie środowiska.

2. W trakcie przeprowadzania analizy o której mowa w ust. 1 organ właściwy do wydania pozwolenia:

- 1) bierze pod uwagę wszystkie konkluzje BAT dla danej instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego, które zostały opublikowane od czasu wydania pozwolenia lub ostatniej analizy wydanego pozwolenia,
- 2) może zażądać od prowadzącego instalację przedłożenia wszelkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia analizy, w szczególności umożliwiających porównanie eksploatacji instalacji z najlepszymi dostępnymi technikami opisanymi w odpowiednich konkluzjach BAT oraz z wielkościami emisji tam określonymi, a w szczególności wyników monitorowania emisji,
- 3) dokonuje ponownej oceny zasadności udzielenia pozwolenia z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2.

3. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedkłada niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, wyniki analizy w formie elektronicznej.”;

37) art. 217 otrzymuje brzmienie:

„Art. 217. 1. W przypadku gdy analizy dokonane na podstawie art. 216 wykazały konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego organ właściwy do jego wydania wzywa prowadzącego do wystąpienia z wnioskiem o zmianę istniejącego pozwolenia lub wydanie nowego pozwolenia określając zakres tego wniosku mający związek ze zmianami wynikającymi z dokonanej analizy i wydaje decyzję zmieniającą lub udziela nowego pozwolenia zintegrowanego.

2. Organ właściwy do wydania pozwolenia wydaje decyzje, o których mowa w ust. 1, w czasie nie dłuższym niż:

- 1) rok od dnia publikacji odpowiednich konkluzji BAT, w przypadku analiz dokonanych na podstawie art. 216 ust.1 pkt 1,
- 2) 6 miesięcy od dnia zakończenia analizy, w przypadku analiz dokonanych na podstawie art. 216 ust.1 pkt 2-4.

3. W przypadku udzielania nowego pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 organ właściwy do wydania pozwolenia:

- 1) powtarza warunki określone w analizowanym pozwoleniu, w zakresie w jakim dokonana analiza nie wykazała konieczności ich zmiany,
- 2) wprowadza zmiany wynikające z dokonanej analizy,
- 3) stwierdza wygaśnięcie analizowanego pozwolenia z dniem, w którym pozwolenie o którym mowa w ust.1 staje się ostateczne.

4. W przypadku analiz dokonanych na podstawie art. 216 ust.1 pkt 1 organ właściwy do wydania pozwolenia określa w decyzjach, o których mowa w ust. 1, termin na dostosowanie instalacji do warunków wynikających ze zmian o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie późniejszy niż cztery lata od dnia publikacji odpowiednich konkluzji BAT.

5. Organ właściwy do wydania pozwolenia może określić późniejszy termin na dostosowanie instalacji do nowych wymagań, o którym mowa w ust.4, udzielając pozwolenia z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2 i kierując się kryteriami tam określonymi.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 nie stosuje się przepisów art. 210.

7. W przypadkach o których mowa w ust. 1 opłata skarbową za wydanie decyzji wynosi 50% stawki określonej w części III, pkt. 40 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006 r., Nr. 225, poz. 1635, z późn. zm.⁹⁾).

8. W przypadku gdy prowadzący instalację nie wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w ust.1, w terminie 30 dni od daty wezwania, organ właściwy wydaje decyzje o których mowa w ust. 1 z urzędu.”;

38) po art. 217 dodaje się art. 217a-217b w brzmieniu:

„Art. 217a. 1. Przed przystąpieniem do zakończenia eksploatacji instalacji, dla której wymagany był raport początkowy, prowadzący instalację sporządza i przedkłada organowi właściwemu do wydania pozwolenia raport końcowy, zawierający informacje dotyczące stanu zanieczyszczenia terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko.

2. Raport końcowy zawiera:

- 1) informacje na temat działalności prowadzonej obecnie na terenie zakładu;
- 2) informacje na temat planowanego sposobu użytkowania terenu, o ile takie informacje są dostępne;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r., Nr 64, poz.427, Nr 124, poz.859, Nr 128, poz.883, Nr 127 poz.880, z 2008 r. Nr 44, poz.262, Nr 63, poz.394, Nr 182, poz.1121, Nr 195, poz.1198, Nr 216, poz.1367, z 2009 r. Nr 6, poz.33, Nr 22, poz.120, Nr 57, poz.466, Nr 72, poz.619, Nr 220, poz. 1414, z 2010 r. Nr 8, poz.51, Nr 81, poz.531, Nr 107, poz.679, z 2011 r. Nr 106, poz.622, Nr 112, poz.654, Nr 171, poz.1016, Nr 75, poz.398, Nr 149, poz.887, Nr 152, poz.897, Nr 163, poz.981, Nr 207, poz.1230, Nr 227, poz.1367, Nr 232, poz.1378.

- 3) listę substancji powodujących ryzyko, które były wykorzystywane, produkowane lub uwalniane przez wymagające pozwoleń zintegrowanych instalacje, położone na terenie zakładu;
- 4) aktualne informacje na temat zanieczyszczenia terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko, stosowanymi, produkowanymi lub uwalnianymi przez wymagające pozwoleń zintegrowanych instalacje, położone na terenie zakładu.

3. Raport końcowy, powinien być sporządzany w sposób umożliwiający porównanie z raportem początkowym, o którym mowa w art. 208 ust. 2 pkt 4, w tym w szczególności w sposób umożliwiający ilościowe porównanie informacji na temat zanieczyszczenia terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko przed rozpoczęciem i po zakończeniu eksploatacji instalacji.

4. Jeżeli stwierdzono zanieczyszczenie terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko organ wydający pozwolenie przesyła kopię raportu końcowego regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

Art. 217b. 1. Sporządzając raport początkowy, wykonując pomiary, o których mowa w art. 211 ust. 8 pkt 4 oraz sporządzając raport końcowy, w celu przedstawienia aktualnych informacji na temat zanieczyszczenia terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko dokonuje się na terenie zakładu identyfikacji terenów zanieczyszczonych, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 101a ust. 4.

2. Wykonanie pomiarów w glebie, w ziemi i w wodach podziemnych zawartości substancji powodujących ryzyko, w tym pobieranie próbek, zapewnia się przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

3. Podmiot korzystający ze środowiska, posiadający certyfikat systemu zarządzania jakością, może pobierać próbki przez własne laboratorium oraz wykonywać pomiary, o których mowa w ust. 2, we własnym laboratorium, pod warunkiem, że laboratorium to jest również objęte systemem zarządzania jakością.

4. W raporcie początkowym, dokumentacji pomiarów, o których mowa w ust. 1 oraz raporcie końcowym, aktualne informacje na temat zanieczyszczenia terenu zakładu substancjami powodującymi ryzyko przedstawia się w postaci opisu tekstowego, zestawień tabelarycznych oraz map tematycznych.”;

39) art. 218-219 otrzymują brzmienie:

„Art. 218. Organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest:

- 1) wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowej instalacji,
- 2) wydanie decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane dotyczącej istotnej zmiany instalacji,
- 3) wydanie pozwolenia z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust.2, lub jego zmiana,